

Rasmus Brandstrup Larsen er ud af en landmandsfamilie, der altid har været engageret i Venstre, og den 32-årige politiker har allerede 10 år som byrådsmedlem på cv'et.

PRIVATFOTO

BLÅ BOG

- Født den 15. december 1988
- Uddannet cand. scient.adm. fra RUC
- Er fuldmægtig i Styrelsen for International Rekruttering og Integration
- Medlem af socialudvalget og uddannelses- og beskæftigelsesudvalget
- Medlem af ud-satterådet og handicaprådet
- Er ikke gift og har ingen børn

JEG GÅR IKKE PÅ KOMPROMIS MED MIG SELV

Selvom Rasmus Brandstrup Larsen kun er 32 år gammel, har han 11 års erfaring som medlem af kommunalbestyrelsen i Holbæk, og den unge venstremands hjerte banker særligt for det sociale område.

tekst **ANNA TÖRNQVIST JENSEN**

Det var langt fra alle, der havde regnet med, at Rasmus Brandstrup Larsen (V) ville få en lang karriere som medlem af kommunalbestyrelsen i Holbæk. I 2010 tog han som 21-årig nemlig hul på kommunalbestyrelsesarbejdet, og det betød, at han måtte give køb på andre dele af ungdomslivet.

– Jeg ville rigtig gerne have boet i København og været en del af det ungdomsliv, der er der. Men det andet betød mere for mig, og det var en

afvejning. Jeg fortryder ikke noget, siger Rasmus Brandstrup Larsen, som tydeligt husker, hvordan stemningen omkring ham var, da han kunne kalde sig nyvalgt medlem af kommunalbestyrelsen.

– Der var nok nogle af mine kollegaer, som syntes, jeg var lidt af en Benjamin. Og der var også nogle af de gamle socialdemokrater, som prøvede at gøre mig til en Benjamin. I min egen gruppe var der dog en anderledes tiltro, selvom der sikkert var nogle, der tænkte: ”Nu kommer der sådan en liberal ungløve. Han ved ikke noget, og det varer ikke længe, så gider han ikke det her mere, og så flytter han til København for at studere.”

Af samme årsag var Rasmus Brandstrup Larsen meget bevidst om, hvordan han bar sig ad i politiske diskussioner.

– Noget af det første, jeg gjorde, var at holde min kæft langt hen ad vejen, når vi havde en politisk diskussion. Jeg plejede at være en af dem, der udtalte mig allerførst, men det holdt jeg op med og hørte i stedet, hvad der blev sagt, før jeg kom med min holdning som den sidste. Det gav mig mulighed for at tænke mig om, og det gjorde også, at jeg rimelig hurtigt i min egen gruppe opnåede respekt i forhold til, at jeg ikke bare havde nogle fuldstændig rabiater holdninger, men at jeg var til at stole på og regne med, og at jeg også var en, de kunne ”bygge videre på”, fordi jeg ikke havde intentioner om at forlade byrådet lige med det samme, fortæller han.

En moderne Katrine Larsen

Ifølge Rasmus Brandstrup Larsen har han i dag nøjagtig de samme grundlæggende værdier som dengang, han meldte sig ind i Venstre i 2003. Og det er særligt på det sociale område, han lægger sin energi og kræfter.

– Jeg er liberal, men jeg har et stort, socialt ansvarligt hjerte for dem, der har det sværest. Jeg har tidligere sidet i børneudvalget, og i dag sidder jeg i socialudvalget og beskæftigelsesudvalget, hvilket jeg trives rigtig godt med. Jeg synes, socialområdet og arbejdet med nogle af dem, der har det allersværest, er noget af det

**FRA
BYRÅDET**

I Nyhedsmagasinet Danske Kommuner er vi optaget af at give en stemme til de almindelige politikere i landets byråd. Derfor bringer vi i hvert nummer serien ”Fra byrådet”. Her vil politikerne fortælle om det, der optager dem lige nu, sætte ord på arbejdsvilkårene som politiker eller andet aktuelt fra det politiske liv i kommunerne.

allermest spændende, siger Rasmus Brandstrup Larsen.

Den liberale – nu mere modne – ungløve sammenligner sig selv med en kendt figur fra Matador, når han skal beskrive, hvordan social ansvarlighed og Venstre hænger sammen.

– Jeg møder lige netop fordomme om, at jeg burde være SF’er eller radikal, og lad os også bare slå fast, at jeg ikke tilhører den nationalkonservative del af Venstre overhovedet. Jeg er liberal og pragmatiker, men det er slet ikke atypisk for Venstre også at tage socialt ansvar. Se bare på Katrine Larsen fra Matador. Hun er en gæv landmandskone, og hun er venstrekvinde. Men hun er også den, der hjælper Lauritz Jensen, selvom han er rød. Hun er ligeglad med, hvem han er, men hun ser en, der har brug for hjælp og tager et socialt ansvar, siger Rasmus Brandstrup Larsen, som selv kommer fra en landmandsfamilie, der er engageret i Venstre. Derudover er han vokset op med en udviklingshæmmet plejebor.

– Det har givet mig en anden indsigt og viden i forhold til mit arbejde på socialområdet. Jeg har det helt inde på livet og kan se, hvad der er rimeligt og ikke rimeligt, siger han.

Han fremhæver, at socialudvalget i Holbæk Kommune i denne periode har brugt mange kræfter på at arbejde på at skabe mere sammenhængende borgerforløb.

– Det kræver mange ressourcer at finde rundt i kommunen, og sommetider er vi ikke gode nok til at huske, at kommunen jo faktisk er til for borgerne. Kommunen skal i højere grad være en medspiller og ikke en modspiller, siger Rasmus Brandstrup Larsen og tilføjer, at det også er lykkedes at undgå nogle svære besparelser på området, som ville

have ramt frivillige foreninger, der gør en stor indsats for familier med udfordringer.

– Hvis vi kan få frivillige til at gøre en indsats, så skal vi gøre det, og vi skal give dem de bedste betingelser for det, i stedet for at lave et kommunalt sikkerhedsnet med et stort bureaukratisk system, konstaterer han.

Bagsiden af medaljen

Rasmus Brandstrup Larsen lægger ikke skjul på, at han lever og ånder for politik. Der skal meget til at slå ham ud af kurs, men diskussionen om en moské i Holbæk satte venstremandens tålmodighed på prøve. Han var nemlig en fremtrædende fortaler for moskébyggeriet, og det affødte mange reaktioner fra nær og fjern.

– Generation Identitær (en højreorienteret ungdomsbewægelse, red.) gik helt amok og delte valgmateriale ud i Holbæk med Venstres layout og Erdogan på, hvor der stod, at jeg var en farlig mand. Og det eksploderede i Facebook-grupper rundt omkring, ligesom der var én, der vedhæftede et billede af en guillotine på min væg på Facebook og en anden, der skrev, at han håbede, jeg ville falde foran min mejetærsker, mens den var i gang, fortæller Rasmus Brandstrup Larsen og fortsætter:

– Det sjove var, at alle dem, der skrev fra Holbæk, var positive over, at jeg kæmpede for mine liberale værdier, selvom de ikke nødvendigvis var enige med mig. Men man bliver træt, når man møder folk, som er resistente over for argumenter. Det er svært at arbejde med. Omvendt understreger det jo bare, at jeg bygger min politik på normer og værdier og ikke bare, hvad folkestemningen nu er. Jeg går ikke på kompromis med mig selv. ■ antj@kl.dk

“ Jeg møder lige netop fordomme om, at jeg burde være SF’er eller radikal. Jeg er liberal og pragmatiker, men det er slet ikke atypisk for Venstre også at tage socialt ansvar.